

Ordføreren: Jeg maa først tillade mig at gjøre et Par formelle Bemærkninger med Hensyn til det foreliggende Endringsforslag. Den ærede Ordfører sagde, at det Andragende, som han vilde have indsendt til Finantsministeriet, var indsendt fra Commandeur Paludan, men det er ikke Tilfældet, det er et Andragende, som er indsendt fra den ærede Rigsdagsmand selv. Andragendet bestaaer kun i et Brev fra Commandeur Paludan, filet til den ærede Rigsdagsmand personligt, og hvori der til allerstift siges: „Sluttelig giver jeg mit Minde til, at saavel denne Skrivelse som det vedlagte Bilag maa bruges saaledes, som De, Hr. Capitain, selv finder det passende“. Det er altsaa ikke Andet, vi her forhandle, end et Andragende fra den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds. Det Bilag, som er omtalt i Indstillingen, er ikke Andet end en Skrivelse fra Commandeur Paludan til Bestyrelsen for de militaire Underclassers Pensionering og Invalideforsorgelsen, og Sagen hænger i Virkeligheden saaledes sammen, at Commandeur Paludan, som Medlem af Invalideforsorgelsens Bestyrelse, har villet gjøre en anden Fortolkning af Invalideloven gjældende end den øvrige Bestyrelse. Han er bleven i Minoriteten i Bestyrelsen, og har derpaa frestvet den nævnte Erklæring til den øvrige Deel af Bestyrelsen, og, da den deri indeholdte Fortolkning ikke blev erkjendt at være den rigtige, saa har han henvendt sig til Rigsdagsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin) og udtrykt sin Beklagelse over, at han ikke kunde sætte sin Mening igjennem i Bestyrelsen, og nu indbringer den ærede Rigsdagsmand disse Skrivelser her som Noget, Thinget skal tage sig af. Jeg troer saaledes virkelig, at der i formel Henseende her er nogen Uregelmæssighed tilstede. Jeg skal ikke videre gaae ind paa alle de Betragtninger og historiske Udviklinger om Invalideforsorgelsen, som den ærede Rigsdagsmand gav. Jeg troer, at det aldeles ikke vedkommer Thinget i dette Dieblif, om der bevilges for Lidet eller Tilstrækkeligt til Invalideforsorgelsen; heller ikke troer jeg, at det vedkommer Thinget i dette Dieblif, om Invalideloven har Mangler, eller om den

er god nok, saaledes som den i sin Tid blev affattet. Jeg troer, at det ikke kan være Hensigten med Forhandlingen af sige Andragender her at gaae ind paa Sagens Realitet; thi det vilde jo være det Samme, som at forbyde sig i Motiver til Lovforslag om saadanne Sager. Dersom den ærede Rigsdagsmand vilde have Pengepørgsmaalet bragt frem, saa havde det, som han antydede, staaet i hans Magt at stille Endringsforslag derom i Finantsloven, og, hvis et saadant af reelle eller formelle Grunde var blevet forkastet, saa kunde han være kommen med et Lovforslag, som udtrykte hans Mening; men til Finantsministeren at henvise et saadant Andragende, som det kaldes, uagtet det kun er en Skrivelse til Finantsministeren fra en af hans egne Embedsmænd, ibetmindste forsaauidt dette Spørgsmaal angaaer, det troer jeg rigtignok vilde være mindre passende af Thinget, især da denne Embedsmand under Finantsministeriet jo slet ikke har henvendt sig til Finantsministeren selv og ikke æstet hans Mening om Loven og oversendt os den. Jeg troer derfor, at der ikke er nogen Anledning til at gaae ind paa dette Andragende; men, da det nu engang ligger for, saa maa jeg dog gjøre det ærede Thing opmærksom paa, hvad det egentlig er, hvortil der forlanges Penge af Commandeur Paludan. Det er til noget ganske Andet end det, der forlanges Penge til efter Invalideloven. Efter denne sidste skal nemlig Enhver, der som Invalid vil have Understøttelse af det Offentlige, godtgjøre, at der er en Causalsforbindelse mellem hans Skade som Invalid og Krigen; han skal godtgjøre, at den Ulykke, den Meen, hvoraf han lider, og hvorfor han vil have Understøttelse, hidrører fra Krigen; men dette Andragende, som nu her er under Forhandling, det fordrer, at der ogsaa skal gives Understøttelse, uden at den Skade, i Anledning af hvilken Understøttelsen gives, beviistlig eller sandsynligt hidrører fra Krigen. Commandeur Paludan fremhæver nemlig selv i sit Andragende, at Lægerne, navnlig den Læge, der i sin Tid indbragte det første Forslag til en Invalidelov, erklære, at Bryktsyge ikke i og for kan paadrages ved Krigsstrabadse, og der fordrer altsaa i Virkeligheden Understøt-